

EGYETÉRTÉS

SZERKESZTŐSÉG: BUDAPEST, IV. HÍMZŐ-UTCA 1. SZ. KÉRJÜNK VISSZA NEM KÜLDÜNK CSAK BÉRMENTES LEVELEKET FOGADUNK EL...

KIADÓ-HIVATAL: BUDAPEST, IV. HÍMZŐ-UTCA 1. SZ. HIRDETÉSEKET ÉS NYILTTÉRBE VÉLT KÖZZÉTÉTELEKET FOGADUNK EL...

Egy kis elmélkedés.

Baró Kemény Gábor közlekedési miniszter szeret gondolkodni, szeret tevékenykedni, de mégis legjobban szeret beszélni. Trefort kultuszminiszterrel egy vérmesebb levelet váltott...

Legújabb beszédére, melyet mint az erdélyi gazdasági egyesítők elnöke tartott, szintén illik és észrevételünk. Ő most közlekedési miniszter beszélt a földművelési miniszternek szakérteiről...

Van egy kis kényelmesség s annak megfelelő komikum a dolgban. Minden miniszter felelős — legalább elvileg — a maga szakmájának tevékenységi körén belül, de rendszerint nem felelős az általános politikai érdeklődések kivételével...

Baró Kemény Gábort azonban csak azért, mert nagy beszédet tartott s mert c beszéd nem az ő szakmájához tartozó kérdésekkel foglalkozott, eszünk ágában sincs kárhözhatnunk. Tiszta Kálmán kabinete hallgató kabinet, melyben csak Tiszta Kálmán van mondani valójá...

Azonban van egy dolog, melyet a közönség mindig meg szokott várni a nyilvánosan szónokló miniszterektől. S ez az, hogy tényleg fenforgó politikai kérdésekről ne katedrális prelektációt tartson, ne akadémiai elmélkedés álljon elő, hanem szóljon azokról akként, hogy az ország közönsége némi tájékozódást nyerjen...

miniszter nálunk csakugyan nincs arra hivatva, hogy a tankönyvek egyes fejezeit jól, rosszul elrejtálja a publikum előtt.

Baró Kemény Gábor — különben elég érdekesen — elmondja, hogy mikor volt nálunk jövedelmező a mezőgazdaság, mikor kezdett hanyatlani a gyapjúárak, búzáárak, czukornak, szalonnának, zsírnak, vasnak, kolonának stb. ára s mi volt s mi most is ez árnyallásnak oka...

Ally dolgok mindezek, melyekkel régen tisztában van nálunk minden örvendőek jogásza s minden olvasni tudó és szerető gazda, iparos, kereskedő és politikus. Ezekről tehát a közlekedési miniszter egészen nyugodt lélekkel megkímélhetne volna kolozsvári tekintélyes hallgatóit.

Allyt ugyan elő speciális erdélyi jó tanácsok is. Javaslja ugyanis, hogy ne termeljenek vörös bort, miután az Erdélyben ugy sem terem; e helyett kereskedjenek szőlővel, természetesen almát, birkaelőkkel tisztítsák meg a mocsártól, birkáikat pedig a mélytől s igas ökrökkel kezeljék jól, mert ennek kelete van még a Királylágón innen is.

Mi egészen meg vagyunk arról győződve, hogy mindezen igen jó tanács, csak azon ütközünk meg egy kissé, mi az oka annak, hogy minderre eddig az erdélyi gazdák ónszántukból rá nem jöttek, s hogy mindezt most a közlekedési és közmunkaminiszteről kellett megtanulniok.

Az almatenyésztés természetesen nem utolsó fontosságu kérdése ez idő szerint a magyar nemzelenk. Azonban volnának most napirenden csaknem hasonló fontosságu egyéb kérdések is. Ilyen például, hogy mi történtek a német vámemelési törvényvel, mi történtek a franciaival; küldhetünk-e mi ki gabonát és hízlet ezentúl is Német- és Franciaországba, s mily körülmények közt és mily haszonra és megélhetésre való kilátással?

Es azután a kormány épen most terjesztett elő egy visszatérő vámemelési törvényjavaslatot. Bismarck hercegnéje is csak van egy kis gondolja a birkametelyre és az almatenyésztésre, de ő azért mégis kijelenté, hogy ez a törvényjavaslat nem annyira a magyar gazdákon segít, mint inkább az osztrák iparosokra segít, s a magyar és osztrák kormány a német vámemelést voltaképen csak ürügyül használja fel az osztrák ipar-

sok érdekeinek előmozdítására, a kiknek érdekei pedig egyáltalán nem azonosak a magyar iparosok és gazdák érdekeivel.

Mi igen köszönjük b. Kemény Gábornak kolozsvári kis elmélkedését, de azért ezen kérdésekre mégis jobban szeretnénk volna töle hallani illetékes feleletet.

A francia választási reform.

A mi választási viszonyainkra vonatkozólag is sok tanulságot találhatunk azon indokokból, melyek a francia kormányt a választási reformra vezették s azon elméletekésékből, melyekkel az új reformot francia és angol lapok kísérik és magyarázzák.

A Times példát kiemel egy francia ügyvezető rossz szokást, mely azonban nálunk is szörlendő divatok. Ez az, hogy a választók mindenféle helyi teendőikkel halmozják el a képviselőket. «Az új választási rendszer — ugymond a londoni világ — az egyes képviselőkre néve is igen nagy előnnyel fog járni, a mennyiben a képviselőket megszabadítja ama zaklatásoktól, melyeknek választóik részéről, ki vannak téve. A választókerületbeli jótékony intézetek mind hozzá fordulnak; ha valamely városnak közokra, hidra, kóutra, olárképre stb. van szüksége, a képviselőtől követeli, hogy ezt eszközölje ki a kormánytól. Botányokká fejlődtek már az üldözések, melyeknek a képviselőház folyosóin az egyes képviselők Párisba feljövő választóik részéről ki vannak téve, amiyra, hogy legutóbb már el is tiltották a folyosók való járkalást oly egyéneknek, kik a képviselőházhöz nem tartoznak. Elhez járult az, hogy a kormány kinevezésétől függő helyi állások betöltésébe valóságos alku volt kormány, képviselő és választó között.»

Ime így írt a londoni lap. Mintha csak a mi magyar viszonyainkat is vizsgáló egyáltalán. Ámbar nálunk még sokkal rosszabbul állanak bizonyos tekintetben a viszonyok.

Hogy a képviselő a kerületbeli egyes választók magán ügyeiben eljár bíróságnál, kormánytól s egyebtől: ez teljesen magán dolog, s a képviselőt az egyes választója közt magán természetű bizalom kiáltyása, melyet tehát se helyteleníteni, se semmi fele reformmal megszüntetni nem lehet, de nem is kell. De már a mi nálunk a Tiszta-kabinet a helyi érdekek ürügyén csinált választások alkalmával, az a francia példának csakugyan tulmely. Itt iskolák, helyi vasutak, bíróságok, teleknyelvek s egyéb mindenféle előnyöket ígérnek ama városnak vagy vidéknek, melyet a kormány meg akar nyerni s viszont az ellenéki választók kerületét ily előnyök erőszakos elvételeivel lenyegetik. Nem egy helyütt meg is alakult az ügyvezető helyi «dekek párja», mely elvégre nem más, mint kenderőzt kormány-párt.

Valóban figyelemmel kell kísérnünk, hogy idő múltán az ily visszaéléseket képes lesz-e megszüntetni a francia reform? Ha igen: a kérdés akkor nálunk is csakhamar felszínre fog kerülni.

A francziák veresége.

A gloire népet vereség érte.

Ebből a szempontból akarjuk megítélni a helyzetet, t. i. a gloire szempontjából, mert így fogja az alkalmasint megítélni a cselekvésre egyedül illetékes faktor, a francia nemzet.

Negrier tábornok katonáit megfutamították a kínaiak. A vereség pozitív részletei annyianak még, de amny bizonyos már is, hogy közel két ezer francia veszítette életét, megszebesült maga a vezér.

Ez a hír sokka intenzívben ragadja meg Franciaországot kivált pedig Párist, mint a mennyit az magoknak az eseményeknek alkalmasára néve nyom. Negrier tábornokot, vagy a Kínában levő csapatparancsnokokat valamelyikét legyőzheti az ellenség ebben vagy amabban a csatában, de maga a háború végkimenetele, úgy hisszük, kétséges nem lehet. A kérdés legfőkébb az, több vagy kevesebb vér- és pénzáldozatba fog-e kerülni Franciaországnak a győzelem.

Igaz, hogy Franciaország rendkívül nehéz körülmények között folytatja ezt a háborút. Távol, igen távol a hazai földtől, hová néhány hónap alatt érkezhetnek meg csupán a szükséges segédcsapatok. Az is igaz, hogy tulnyomó számu ellenséggel áll szemben, mely nem nagyon farkat emberéletben. De másrészt a civilizáció küzd a barbarizmussal. A kultúra összes ereje áll ki a tudatlanság ellen. A harci művészet egész technikája küzd a tepséssel és tökéletlenséggel. A felvilágosodott francia katoná, a civilizáció fia fél bírakra a hátramaradt, korlátolt felogású kínaiával.

Ilyen körülmények között nem lehet az iránt kétség, hogy a háború közokja hová dől el. Franciaországnak csak komolyan kell akarnia a győzedelmet, s nem kell meghátrálnia az áldozatoktól és ezért fog élni. Negyven ezer katoná s néhány hadihajó kell csak hozzá, hogy Peking ellen intézhessenek ostromot, s a háború be lesz fejezve hamar.

Eddig, úgy tetszik, nagyon is nem bánom módra ment az egész. Akár azt a tíz-tizenkétezer embert tekintjük, a kik tényleg az ütközetekben résztvettek, akár azt a néhány milliót, melyet a kamara a vállalatra összesen megszavazott, szinte el kell bálmulnunk, milyen kicsi s meg nem felelő eszközökkel kísértették meg a sorsot.

Nincs benne kétség, hogy a francia nép a meglevő viszonyok között el fogja magát szánni a nagyobb és megfelelő áldozatokra. Erre nézve még a kamarában sem lehet lényegesen növeletérés.

Azonban a francia nép szeméi nemcsak a harezért felé vannak fordítva, hanem a kormány felé is, mely az állapotokat idáig

juttatta. Ép miatt e sorokat írjuk, s kifejezést akarunk adni ama meggyőződésünknek, hogy a kormány állását komoly válság fenyegeti, érkezik Párisból a hívatat, hogy a Ferry-kabinet lejárását a kamara elvetette, s a miniszterium beadta lemondását.

S a dolgok e fordulatát érteni nagyon, de mellányúl semmiképen sem bírjuk.

Értjük az elkeseredést, mely urrá lehetett a dylek felett. Sok francia hős elesett, hiába, hasztalanul. A fegyvereken csorba esett, oly ellenség részéről, a kit sokkal kevésbé vettek, mintsem félni lehetett tőle. Egy-egy veszített csata minden nemzetet elkeserít, minden viszonyok között, annál jobban elkeseríti a gloire népet akkor, midőn a csata a kínai sereggel szemben vesztet el.

De akár mekkora legyen is az elkeseredés, nem politikus dolog a miniszteriumot buktatni meg.

Eros, a viszonyok felett teljes ulomalommal bíró kormányra soha sincsen akkoraszükség, mint épen szerencsétlenségek idején. Es ha a francia kamarák győzedelmek akarnak a keleten, akkor legelő sorban arra kell törekedniök, hogy a kormány minél erősebb legyen, minél nagyobb többségre támaszkodhassék a parlamentben. Ilyenkor meg a pártiszvendélyeknek is el kellene némuilniök. Az ellenséges pártoknak kezet fogva kellene támogatni a kormányt, mert bizonyos, hogy minél erősebb az, minél szabadabb keze van az ügyek intézésében, a győzelem annál biztosabb.

De hát Ferryt visszalépésre kényszeríteték s valószínű, hogy abban meg is kell maradnia.

Akár ki foglalja is el helyét, egyhamar nem fog akkora hatalom felett rendelkezhetni, mint ő, a ki csak tegnapelőtt is oly bizton mert apellálni a többségre, s vette föl a bizalmi nyilatkozatot.

S ha más nem, az a nehézsége mindenestre meglesz az új kormányának, hogy a kezdet nehézségeivel kell majd küzdenie. Nem tudjuk, van-e egyáltalán valaki, a ki oly erős tudást tudna alakítani, minő Ferry volt, azt tudjuk, hogy előzőleg éveket áll senki sem tudott, bár sokan próbálkoztak. De az bizonyos, hogy bárki lépjen is a távozó miniszterelőök helyébe, az új helyzetet nem teremtethet, s nagyobb akadályokkal kell küzdenie, mint nekik.

A francia parlament megbosszulhatja magát Ferryra, a miért a gloire csorbát szenvedte, de nem jár el észélyesen.

A honvédség köréből.

A m. kir. 10. honvéd huszárezred részere — a legújabb kiadott honvédelmi miniszteri rendelkezés alapján a pótlóvaló bizottság ezredenkint 59 szolgálati, ezenkívül hasonlóképp ezredenkint 1-1 magasabb áru tiszt szolgálati lovat, tehát összesen 600 darab pótlólovat fog felavatni. A csendőrség

elbeszélgetni a ház öreg gazdája: Zsoldos Ignác. Kéves ember van az országban, a ki idősébb volna, mint ő s érdemesebb egy sines.

Régi ház, régi gazda, legöregebb tablábíró: egyaránt a köztisztelő tárgya mind a harom.

A divatór.

(Az «Egyetemes» divatfűtőjegele.) A férfi divat. Paris, márcz. 25.

Több férfiolvasóm kérdi tőlem, vajjon az esteleken a rövid, terdig érő nadrág a harisnyával végképpen el van-e maradványa a parisi elegáns körökben, vagy kiserlet stádiumában van-e még csak? Ez új divat a kiserlet stádiumán már túl van, végképp el van fogadva, de egyelőre még az előleök körökben, hol napról-napra számosabban fogadják el. Vajjon a parisi körökben is általánossá fog-e lenni a rövid nadrág, azt bizonyosan nem lehet tudni, annyi bizonyos, hogy évek fognak eltelni, mielőtt az eddigi pantalon végképp kimenne a divatóból. Tehát a tény az, hogy a rövid culotte csak az előleök körökben nagyobb estelekre van elfogadva, de meg korántsem olyan mervény, hogy a pantalon divatjának közeli lejártát jelenthessen.

Ami azt a kérdést illeti, vajjon lehet-e már külföldön az új parisi divatot követni? válaszom az, hogy e dolgokban nagyon óvatosnak kell lenni: csakis előleök báton járná meg és akkor is tanácsos lenne az előzetes toborzás az új divat érdekében, hogy az illető ne csak maga jelenjék meg rövid culotte-ban.

A culotte fekete posztóbból vagy atlaszból készül, nem simul a lábához; olyan bő mint a közönséges pantalon és a terden alól ér, hol összehúzó, három gombbal és kapes harisnyakötővel avagy fekete selyemzsalaggal összerakott. A harisnya és csomóva kötött szallaggal ellátva.

A mellény lehet fekete posztóbból, fekete selyemből avagy fehér pigeből. Az inget leginkább három gombbal viselik, kevesen csak egygyel; utóbbi esetben az egyetlen inggomb értékes ékszer kezep. A frakk ugyanaz, melyet a pantalonmal viselnek, utolsó divat szerint nagyon testhez álló, a kabátját keskenyke, a szárnyak meglehetősen hosszúak. A frakk hajtókája megfelelően a mellénynek kevésbé van kivágyva, mint az előbbi években, a mellénynek többnyire négy, néha öt gombja is van. A nyaknakdó újabb kényelmesebb mechanizmus szerint hátul erősítették meg. A fehér keztyű epenséggel nem divatos: leginkább a világosszürke Derby-keztyű viselik, két gombbal, a hátán háromsoros fekete tűzessel. Mindig szokás a keztyűt fel nem venni és a klak ranczába helyezni. A táncelőlőknek azonban kezükre kell venni a keztyűt. Tánc alatt a klak természetesen a táncosnő alfelnyére tétetik. A mi az óraláncokat illeti, az elegáns körökben ma nem viselik már az urak. Ujban a nadrág-

A legöregebb tablábíró.

Irá: Fótosó Károly.

Zsoldos Ignácról, az agy tudósról és tablábíróról akarok megemlékezni. Régi ember, régi törvényhozó, régi publicista, régi búskósége a magyar bírói karnak, az ujra ébredt nemzet első fényes gardájának tekintélyes tagja.

Nagyon kis gyermek voltam még akkor, a mikor őt nekem a 17-diki köztválasztás idején apám megmutatta. Őt és Zádort és Kócsi Sebástyan Gábort és Hankar Antalt, mint vármegyei nagyjait.

Régi ember volt ő már akkor is. Már 1847-ben jogal mondhatta el, hogy negyedszázad óta szolgálja a vármegyét, a közügyet, a tudományt az országgyűlést. De én minderről akkor nem tudtam, s mindebből nem értettem semmit. Még alakját is elfelejtettem, még neve is ritkán jutott eszembe, de ez az én bűnöm volt, nem az övé.

Husz estendőig nem láttam azután.

1867-ben egy deputációba választott a vármegye, melynek szigorú utasítást adta, hogy menjen föl Pestre, látogassa meg a minisztereket s különösen gróf Mikó larevel értesse meg komolyan, hogy a vármegyének vasutra van szüksége s hogy a magyar nyugati vasutnak, Fehérvárból kiindulva, a vármegye kellő közepén kell végig vezetni. Sentül az hittük akkor a vármegyén, hogy a vasutépítés pusztán hazafias dolog, mint a muzeum vagy nemzeti színház, hogy abból csak áldás lesz az országban, hogy ahhoz holmi konzervatívoknak, gründereknek, sándikátusoknak, filiszteusoknak semmi közük se legyen.

Ebbe a hazafias vagyi deputációba beválasztott a nemes vármegye engem is, a ki akkor tiskusa voltam és Zsoldos Ignácot is, a ki már akkor is és még akkor is első rangú búskósége volt. Melleleg szemtem volt a kurian és Pesten lakott.

Élképezhetők, minő sajátosság érzelmenl vártam azt a pillanatot, midőn vele megismerkedhettem. Első rangú publicistának a 40-es évek elejéről, harmincz év óta tagja a magyar tudós társaságnak, több mint negyven év előtt már országgyűlési követ s most szépenyvir, az országunk egyik legmagas birája. Mily alakka növekedt őt fél láttalában, Zsedényi-féle egyszerűséggel öltözve. Nyakában egy hosszú bekecs, boldogult Horváth Ist-

ván divalja szerinti szabással s lábain olyan eszima, melyet bagairabórból készített régi divatu magyar eszima és melynek minden egyik darabját föl-válta másik-másik lábán szokta viselni napokonkint az ember hajdanában. Beköszöntött s aztán keveset beszélt igénytelenül, szerényen és csak akkor, ha valaki egyenes kérdéssel fordult hozzá. Egyenesen rá lehetett volna fogni, hogy egy derek, nyugalmu vonult falusi tanító, ki ránk maradt cselőtt ötven esztendővel.

Zsoldos Ignác volt. Tisztelettel néztem és hallgaltam rá, de kissé csalódva.

Mentünk a miniszterhez. Mikó miniszter hegyesre kiferit bajszával ünnepélyesen fogadott bennünket, mellette ott sürgött államiükárja Hollan Ernő, akkor még nem generalis, hanem annál szemrevalóbb fiatal ember.

Szóinkunk elmondta a maga beszédét ékesen, csifrán, szónoki figurákkal bővelkedve, szokott hazafias frázisokkal s a miniszter felölt rá hidegen, egyszerűen, jóakarattalról hízósítva szokott hivatalos frázisokkal. Vettem észre, hogy ebből a párbeszédből alig lesz nekünk vasutunk.

De előállott Zsoldos Ignác s a mikor a hivatalos beszédnek vége lett, azt mondta a miniszternek: — Kegyelmes uram, miniszter ur! A mi ide jövetelünk nem pusztá formáság. Mi azt követeljük, hogy az ország tudományi részének jövedelje s anyagi és szellemi jóléte minden módon biztosítsák. A miniszter urnak az ország minden részéről gondoskodni kell ugyan, de vegye tudomásul exzellenzenciád, hogy az ország tudományi része nem ismer idegen nemzetiséget, nem ismer nemzetiségi kérdést, mi magyarok vagyunk és magyarok maradunk: a német ellen és a nyugat ellen mi védelmezünk fajunkat és országunkat, a mi kérésmünket tehát se elutasítani, se halogatni nem szabad. En miniszter ur öreg ember vagyok már és beteg ember, de fiatal és egészséges leszek, ha az én imádott magyar fajomnak, nemzetemnek jólétét kell viaskodnom. Es én azért viaskodni fogok, a mig én élek, ezt a miniszter ur jegyezze meg magának jól.

A kis ember görnyedt termete kiegyenesedett, hangjában érc volt és érc s zemeiben villogott az érzés és a köny.

Ezt a hangot megértette a miniszter. Az ő bágyadt zemeiben is el kezdett csillogni valami, némán szorított velünk kezét, de Zsoldos Ignác kezét két kezével szorította meg.

En is öreg ember vagyok, méltóságs uram — ugymond a miniszter — de én erdélyi vagyok, én ismerem a nemzetiségi kérdést az én hazámból, de én is viaskodom fajomért és nemzetemért; méltóságok akarata teljesítve leszen, vagy én sem leszek miniszter.

S a vasut meglett azonnal.

Ez volt első találkozásom Zsoldos Ignáccsal. Csodálattal és tisztelettel néztem őt. Nem a régi bekecs és régi eszima, hanem a régi szív és régi érzés állott ezentúl előttem. Ha mi fiatalok úgy tudnánk érezni, miként a régi garda öreg tablábírái!

Legnagyobb és legbecesebb munkája két vaskos kötetben e cím alatt látott napvilágot: «A szolgabírói hivatal». A közzéadás közli könyve akart ez lenni a szolgabírók és esküdtek számára és lón e könyv a közzéadás egész elméleti és gyakorlati tankönyve két nemzedéknek át az egész ország számára. Olyan tudományos könyv, mely a gyakorlati köztelben elhész hasonló elterjedést nyert s ehhez hasonló háttér-nyakorolt volna, magyar nyelven még nem iratott mind maiglan.

A harminczes és negyvenes években a főlebródt nemzeti ántudat a megyei élet, a megyei közzigazgatás és igazságszolgáltatás terén is szükségesnek tartá már a közállapotok javítását. A társadalmi élet honyolódott, a vármegyék feladata napról-napra nehezebbé vált s a külföldön utazott újabb iró nemzedék guynyal kezdé már ostromolni Széchenyi nyomdokai a tablábírák és szolgabírák more patrio gazdálkodó rendszerét. Azonban a tablábírák és szolgabírák megteltek volna kötelezősüget, ha az újabb korszak minden reformigénye egyszerű nyakukba nem szakad s ha lett volna valamely rendszeres s világos szakkönyv, mely nekik az újabb feladatokra irányt adhat.

Ezért ezt a vármegyék maguk is. Pestvármegye híres főjegyzőjének Nyáry Pálnak keze által készített 1840-ben tisztviselői számára rendszeres eljárási utasítást. Zalavármegye is deputációval küldött ki e célra még 1839-ben a Biharban is megpendítés az eszmét Beóthy Odón.

Azonban Deák Ferencz, bár saját vármegyéje is dolgozott ily műven, Zsoldos Ignácot, ifjúkorú benső barátját beszélte rá, hogy fogjon bele ily mű alkotásába.

Minden vármegye — ugymond — csak a maga viszonyai szerint a maga számára fog eljárás utasítást készíteni is egyik vármegye a másikat valószínűleg fogva szem. Ha azonban egy ember ir derek munkát: azt az egész ország elfogadja, miként Verbóczyt elfogadta. Fogi hozzá barátom s ird meg te.

Ezt 1838-ban nyáron Füreden mondá Deák Zsoldosnak és a jó tanács annál szivesebb meghallgatásnak talált, mert ily mű megírásának eszméje már Zsoldosnál is önként megérlelődött s az adatokat és tanulmányokat kezdé is már hozzá gyűjteni.

Zsoldos Ignác 1823-ban lépett Veszprémvármegyében tisztelettel hivatalra. Az 1825-iki országgyűlésen mint távollévőök kövele volt jelen s mindvégig feszült figyelemmel kísérte a köztanácskozásokat. 1827-ben szolgabíróvá s később főbíróvá választott megvájében s 1834-iki mintaszert szolgabírája volt a megyének, kinek nevét és eljárását példának okáért emlegettek még a szomszéd vármegyékben

mai szarvasmarhahajlatok... 192 német magyar és 10 német részlete...

Páris szálloda. Kurallás B. Bécs... Hirsch M. Bécs... Hirsch M. Bécs...

Köleskönyvtári bérlet. Minden újján megjelent műveknél, magyar, francia, német és angol nyelven azonnali megszerzésre...

NOEL A. és Társa. francia műkértészet, Kristóf-tér 6. szám alatt. Nagy választék a legújabb...

Elhaltak Budapest 1885. márcz. 28. Hamer M. 45. é. sz. ut. 10. sz. házban...

VIZÁLLÁS 1885. márcz. 30. Táblázat a vizállandó és nyomdai rész-társaságokról.

Schmid-Orient szálloda. Nagy B. Kis-Hantos... Hirsch M. Bécs...

Hungaria szálloda. Mai Colin Páris... Hirsch M. Bécs...

NEMZETI SZÍNHÁZ. LXVII. bérletjezével. Budapest, márcz. 31-én.

Pilseni sörcsarnok. Thonoth-udvar. A t. e. közönségnek beadás tudomása...

Vasúti közlekedés-utmutató. A vonat indult. A vonat megérkezik.

Vasúti közlekedés-utmutató. Táblázat a vonatok indulásáról és megérkezéséről.

MENYEK. bécsi háziorvosi-egylet. A kir. v. ut. 10. sz. házban...

Vadászkut szálloda. Papp T. Lajos... Hirsch M. Bécs...

NEMZETI SZÍNHÁZ. NÉPSZÍNHÁZ. Budapest, márcz. 31-én.

Pilseni sörcsarnok. Thonoth-udvar. A t. e. közönségnek beadás tudomása...

Vasúti közlekedés-utmutató. A vonat indult. A vonat megérkezik.

Vasúti közlekedés-utmutató. Táblázat a vonatok indulásáról és megérkezéséről.

Erzsébet szálloda. Missy P. Jászberény... Hirsch M. Bécs...

Magyar királyi szálloda. Wertheim L. Fehérvár... Hirsch M. Bécs...

Magyar királyi szálloda. Wertheim L. Fehérvár... Hirsch M. Bécs...

Magyar királyi szálloda. Wertheim L. Fehérvár... Hirsch M. Bécs...

Vasúti közlekedés-utmutató. A vonat indult. A vonat megérkezik.

Vasúti közlekedés-utmutató. Táblázat a vonatok indulásáról és megérkezéséről.

Erzsébet szálloda. Missy P. Jászberény... Hirsch M. Bécs...

Magyar királyi szálloda. Wertheim L. Fehérvár... Hirsch M. Bécs...

Magyar királyi szálloda. Wertheim L. Fehérvár... Hirsch M. Bécs...

Magyar királyi szálloda. Wertheim L. Fehérvár... Hirsch M. Bécs...

Vasúti közlekedés-utmutató. A vonat indult. A vonat megérkezik.

Vasúti közlekedés-utmutató. Táblázat a vonatok indulásáról és megérkezéséről.

Erzsébet szálloda. Missy P. Jászberény... Hirsch M. Bécs...

Magyar királyi szálloda. Wertheim L. Fehérvár... Hirsch M. Bécs...

Magyar királyi szálloda. Wertheim L. Fehérvár... Hirsch M. Bécs...

Magyar királyi szálloda. Wertheim L. Fehérvár... Hirsch M. Bécs...

Vasúti közlekedés-utmutató. A vonat indult. A vonat megérkezik.

Vasúti közlekedés-utmutató. Táblázat a vonatok indulásáról és megérkezéséről.

Erzsébet szálloda. Missy P. Jászberény... Hirsch M. Bécs...

Magyar királyi szálloda. Wertheim L. Fehérvár... Hirsch M. Bécs...

Magyar királyi szálloda. Wertheim L. Fehérvár... Hirsch M. Bécs...

Magyar királyi szálloda. Wertheim L. Fehérvár... Hirsch M. Bécs...

Vasúti közlekedés-utmutató. A vonat indult. A vonat megérkezik.

Vasúti közlekedés-utmutató. Táblázat a vonatok indulásáról és megérkezéséről.

Erzsébet szálloda. Missy P. Jászberény... Hirsch M. Bécs...

Magyar királyi szálloda. Wertheim L. Fehérvár... Hirsch M. Bécs...

Magyar királyi szálloda. Wertheim L. Fehérvár... Hirsch M. Bécs...

Magyar királyi szálloda. Wertheim L. Fehérvár... Hirsch M. Bécs...

Vasúti közlekedés-utmutató. A vonat indult. A vonat megérkezik.

Vasúti közlekedés-utmutató. Táblázat a vonatok indulásáról és megérkezéséről.

Erzsébet szálloda. Missy P. Jászberény... Hirsch M. Bécs...

Magyar királyi szálloda. Wertheim L. Fehérvár... Hirsch M. Bécs...

Magyar királyi szálloda. Wertheim L. Fehérvár... Hirsch M. Bécs...

Magyar királyi szálloda. Wertheim L. Fehérvár... Hirsch M. Bécs...

Vasúti közlekedés-utmutató. A vonat indult. A vonat megérkezik.

Vasúti közlekedés-utmutató. Táblázat a vonatok indulásáról és megérkezéséről.

Erzsébet szálloda. Missy P. Jászberény... Hirsch M. Bécs...

Magyar királyi szálloda. Wertheim L. Fehérvár... Hirsch M. Bécs...

Magyar királyi szálloda. Wertheim L. Fehérvár... Hirsch M. Bécs...

Magyar királyi szálloda. Wertheim L. Fehérvár... Hirsch M. Bécs...

Vasúti közlekedés-utmutató. A vonat indult. A vonat megérkezik.

Vasúti közlekedés-utmutató. Táblázat a vonatok indulásáról és megérkezéséről.

